

«به یادِ ماموستا فخری»

مرحوم ماموستا ملااحمد فخری شخصیتی انقلابی که همیشه پای ثابت مجالس وحدت افزا بودند، رهرو حقیقی وحدت اسلامی و پیرو راه برادری امت اسلامی که تا واپسین لحظات عمر پر برکت شان از این مسیر پای پس نکشیدند.

به گزارش خبرگزاری تقریب، سید علاءالدین حیدری؛ فعال مدنی اهل سنت در یادداشتی که به مناسبت درگذشت ماموستا ملااحمد فخری که در اختیار [خبرگزاری تقریب](http://www.taqrir.ir) گذاشته، آورده است:

قافله خوبان هر از چند گاهی با یکی از یاران و همسفران خوب خود وداع کرده و جامعه از برکت وجود آن یارِ خوب محروم می گردد.

سلسله خوبان یکی یکی به سرمنشأ خوبیها می پیوندند.

جامعه اورامانات خوبی و نیکویی سرشتش را مدیون این خوبیهای روزگار است.

به تحقیق یکی از خوبها و نیکوسرشتان این دیار جناب حاج ماموستا ملا احمد فخری بود، مردی از جنس نیکی ها و حلقه ای از حلقه های زیبای دیار اورامانات که نیک نامی در وجودشان ریشه داشت.

مرحوم ماموستا فخری را سالهاست می شناسم، فقیهی اندیشمند، عالمی عارف، شخصیتی خاکی و مردمی که هیچگاه تسلیم هوای نفس و مبهوت هیچ زرق و برق دنیایی نشد.

امام جمعه شهر بزرگی مانند جوانرود بود ولی وقتی خدمتش می رسیدی انگار در یک روستای کوچک مسئولیت دارد.

همراه همیشگی و یار دیرین نظام و انقلاب اسلامی بود ولی ذره ای از این نزدیکی ها سوءاستفاده نکرد.

قدرت طلب و به دنبال هیچ فرصت طلبی نبود.

سالها در مسئولیت های مختلف توفیق همراهی خیلی از مسئولین کشوری و استانی را در سفرهای به اورامانات و ملاقات با شخصیت های مختلف از جمله جناب حاج ماموستا ملا احمد فخری را داشتم و همیشه شاهد این مسئله بودم که این شخصیت بزرگوار دو دغدغه بیشتر نداشت، اول حل مشکلات مردم و دوم مدرسه علوم دینی جوانرود و نگرانی بابت تربیت دینی جوانان...

ایشان مدام پیگیر مشکلات جوانرود و جوانان این شهرستان بود.

افتادگی و منش والای آن مرحوم همه را شرمنده خود می کرد.

هر گاه نیاز به حضور ایشان بود بدون ذره ای درنگ اعلام آمادگی می نمود و احساس می کرد که هر جا بشود برای مردم کاری کرد باید حاضر شد.

شخصیت خاکی ماموستا فخری و خوی عرفانی آن مرحوم، مثال زدنی بود.

مردی از خانواده ای اصیل و نیکنام که نیکنامی و نیکی سرشت آنها زبانزد خاص و عام است.

هرگاه خدمتش می رسیدم آنقدر آرام و نیک نفس بود که احساس می کردم باید بیشتر بنشینم و کسب فیض کنم.

نه درخواستی شخصی داشت و نه بدنبال منافع شخصی می رفت.

شخصیتی انقلابی که همیشه پای ثابت مجالس وحدت افزا بود. رهرو حقیقی وحدت اسلامی و پیرو راه برادری امت اسلامی که تا واپسین لحظات عمر پر برکت شان از این مسیر پای پس نکشید.

استاد بی ریای فقه شافعی و باورمند حقیقی این مسیر بود.

قافله خوبان ما قطعاً جای خالی ایشان را حس خواهد کرد.

وجود چنین بزرگمردانی برای هر جامعه ای اعتبار و مایه بزرگیست.

امیدوارم نمونه چنین شخصیت‌های برجسته ای در میان جامعه فراوان و فراوان تر گردند.

از درگاه خداوند متعال برای روح بلند مرحوم ماموستا فخری علو درجات را مسئلت می نمایم.

"اَنَا وَ اَنَا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ"